

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra DEN DANSKE SAG

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 44.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947088369488/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Den Danske Sag

vi selv, med mindre det Danske Folk selv, paa den allerurime-
ligste og unaturligste Maade opgiver og forraader den!

Jeg veed meget godt, at hvad jeg, ved at skrive et Stykke i
»Dannebrog« som kun læses meget lidt, kan bidrage til at op-
lyse det Danske Folk om den Danske Sag, det er saa forskræk-
kelig lidt, at man meget bedre kan forsvare at kalde det slet
ingen Ting, end at kalde det stort, men jo mindre det Gode er,
man kan gjøre, des mindre maa det dog undlades eller for-
sømmes, og naar man har Øine i Hovedet, da kan dog ogsaa
meget lidt gjøre, at man faaer dem op for hvad der er sole-
klart.

Sagen er nemlig den, at ingen Dansker har igrunder mind-
ste Tvivl om, at Tyskeren, og især den tyske Holsten-Got-
torper, naar man giver ham en Finger, tager hele Haanden,
saa at, vil man ikke i hans Kløer, maa man holde ham tre
Skridt fra Livet, og at naar man alligevel snakker om, at det
Tyske Forbunds Indflydelse paa en Fælles-Forfatning
for Danmark og Holsten vil neppe være betydelig, og at
naar kun Danmarks Rige har saa nogenlunde efter sit Folketal
Stemme i Fælles-Raadet, da vil der ikke være synderlig Fare
for Danskheden, om end Holsten-Gottorperne med de Konge-
valgtes Hjælp kan overstemme Danskerne ved ethvert Spøgs-
maal, da veed man igrunder ret godt, at man skuffer sig selv
og dysser sig selv i Søvn, for ikke at blive sig bevidst, at man
opgiver Folket og Fædernelandet, som man antager, kan
ikke reddes, om man end græd sine Øine ud for dem.

Kunde derfor kun den Følelse vækkes som falder ethvert
Folk meget naturlig, og er ingensteds sandere end i Danmark,
at vi med alle vore Lyder dog er meget for gode til at opsluges
af Holsten-Gottorp, paa det store grændseløse Tysklands Vegne,
saa det kan Vorherre umuelig nænne naar vi ikke selv i util-
givelig Feighed og dorsk Fortvivlelse gjør en Ulykke paa os
selv, da vil Synet for den truende Fare komme af sig selv.

II.

Vor store Ulykke er den, at det lille Danske Folk, som
meget godt føler, at den Danske Sag er baade først og sidst
deres egen Sag, de tænker sædvanlig, at den er blot deres
og slet ingen Andens Sag, og at den, som saadan, maa ansees